

Bra avfallsservice för **B**ättre miljö

Tips till fritidsbåtshamnar om avfallsmottagning

Så ska avfallet tas emot i fritidsbåtshamnar

Avsikten med den här informationsskriften är att ge en överblick över gällande krav och att ge tips om hur man praktiskt kan lösa de problem som uppstår vid avfallsmottagning i en fritidsbåtshamn.

Både från användningen av båtar och från verksamheter i övrigt kring båtarna i hamn eller på en uppläggningsplats uppstår avfall. För det avfall som uppkommer vid användning av fritidsbåtar gäller Sjöfartsverkets föreskrifter om mottagning av avfall från fritidsbåtar (SJÖFS 2001:13). För hamnar som tar emot både fritidsbåtar och fiskebåtar ska denna föreskrift tillämpas för fritidsbåtarna. Inget hindrar att samma mottagningsanordningar används för att ta emot avfall från fiskebåtar. För hamnar som tar emot fiskebåtar gäller Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd om mottagning av avfall från fartyg (SJÖFS 2001:12). Avfallshanteringen i övrigt styrs främst av den kommunala renhållningsskyldigheten enligt miljöbalken och avfallsförordningen.

Grundtanken bakom kraven på avfallsmottagning är att en god service minskar sannolikheten för att avfallet hamnar i naturen. Därför är det viktigt att all avfallsmottagning i områden där fritidsbåtar rör sig sköts på ett bra sätt. Även för de platser där reglerna formellt inte gäller, rekommenderas att samma principer följs.

En fritidsbåtshamn ska ta emot avfall från fritidsbåtarna som använder hamnen. Behovet av att lämna avfall ska styra omfattningen och utformningen på mottagningsanordningarna. Den som ägnar sig åt fritidsbåtsaktiviteter ska på ett enkelt sätt kunna lämna ifrån sig avfall. Eftersom vi är vana vid att sortera avfall i andra sammanhang är det naturligt att fritidsbåtshamnar tar emot sorterat avfall.

I fritidsbåtshamnar ska finnas möjlighet att lämna toalettavfall och farligt avfall om båtar som kommer till hamnen normalt har detta behov.

Insamling och sortering av avfall bör följa de principer som tillämpas lokalt. Material som förpackningar, elektronikavfall med mera samlas in vid anläggningar som särskilt utsedda företag ansvarar för. Större fritidsbåtshamnar kan via kommunen träffa avtal med materialbolagen om insamlingsplats.

Begreppsförklaringar

FRITIDSBÅTSHAMN – en plats eller geografiskt område som inrättats för att ge service till fritidsbåtar, dock inte små bryggor och enkla förtöjningsplatser. De mest tydliga exemplen på fritidsbåtshamn är klubbhamnar, gästhamnar, marinor och allmänna hamnar som tar emot fritidsbåtar. De naturhamnar och uthamnar/klubbholmar som har karaktären av enkla förtöjningsplatser faller utanför begreppet fritidsbåtshamn.

KLUBBHAMN – en fritidsbåtshamn som sköts av en båtklubb och som huvudsakligen tillhandahåller förtöjningsplatser och annan service till medlemmarnas båtar. Ofta ligger en uppläggningsplats i direkt anslutning till hamnen. Vissa klubbhamnar erbjuder också gästplatser.

GÄSTHAMN – en fritidsbåtshamn inriktad på att tillhandahålla förtöjningsplatser och annan service till gästbåtar.

MARINA – en fritidsbåtshamn som kommersiellt tillhandahåller förtöjningsplatser och annan service till båtar. Kombinerar ofta med varvsservice.

MILJÖSTATION – i detta sammanhang en obemannad mottagningsanläggning i en fritidsbåtshamn bestående av ett antal uppsamlingskärl för både farligt avfall och vanliga sopor.

MOTTAGNINGSANORDNING – anordning som är avsedd att ta emot avfall för vidare omhändertagande. För toalettavfall används två skilda principer. Den ena innebär en pump med slangledning för sugtömning och den andra en utslagsvask där innehållet i transportabla tankar (till exempel Porta Potti) kan tömmas ut. För sorterat material, farligt avfall och hushållssopor används en mängd olika typer av behållare.

SUGTÖMNING – att med undertryck från mottagningsanordning i land suga toalettavfall ur båtens hålltank. Sugtömningsapparater kan vara fasta eller transportabla. Toalettavfallet kan gå direkt in i avloppsnet eller förvaras i tank för tömning med slamsugningsbil eller –båt.

DÄCKSBESLAG FÖR SUGTÖMNING – anslutning i båtens däck (motsvarande) som leder till båtens hålltank och är avsedd att användas vid sugtömning. Utformningen av däcksbeslaget regleras av standarden SS-EN ISO 8099.

AVFALLSHANTERINGSPLAN – ett dokument som bland annat beskriver

- Hur hamnens mottagning av avfall från fritidsbåtar går till.
- Beräknat antal besökande och hemmahörande båtar.
- Uppskattning av vilka sorters och hur mycket avfall som behöver tas emot.
- Hur båtägarna informeras och ges möjlighet att påverka mottagningen.
- Vad som gjorts för att förenkla avfallslämningen.

AVFALLSPLAN – en plan för kommunens avfallshantering som innehåller uppgifter om avfall inom kommunen och om kommunens åtgärder för att minska avfallens mängd och farlighet.

FARLIGT AVFALL – avfall som kan skada människor och miljön. Exempel spillolja, olja och oljeblandat material, lösningsmedel, färgrester, glykol och glykolhaltiga vätskor, motorbatterier (blybatterier) och småbatterier.

Regelöversikt

De krav som infördes 1 oktober 2002 om mottagning av avfall är formulerade i Sjöfartsverkets föreskrifter om mottagning av avfall från fritidsbåtar (SJÖFS 2001:13). Dessa bygger på lagen om åtgärder mot förorening från fartyg (1980:424) samt på förordningen om åtgärder mot förorening från fartyg (1980:789). Dessa grundas i sin tur på Sveriges åtaganden med anledning av de internationella Marpol-och Helsingforskonventionerna samt på EG-direktivet om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester (2000/59/EG). Kraven gäller alla svenska vatten.

Det är i hamnarna som avfallet från aktiviteter på fritidsbåtar på sjön ska tas emot. Föreskriften SJÖFS 2001:13 kan hämtas från Sjöfartsverkets webbplats eller beställas från Nordsteds Juridik på telefon 08-690 91 90.

Den kommunala renhållningsskyldigheten (miljöbalken 15 kap 8§) innebär att det är kommunen som ska ta hand om detta avfall när det lämnats till mottagningsanordningen i hamnen. Miljöbalken är utgiven som SFS 1998:808 och kan liksom övriga lagar och förordningar hämtas från www.lagrummet.se eller från www.notisum.se.

Enligt avfallsförordningen (SFS 2001:1063) ska en hamn som inte är kommunal meddela kommunen vilket behov som finns av avfallshämtning. Alla hamnar ska ha de anordningar och avtal som fordras enligt kommunens renhållningsföreskrifter. Det är hamnen som tar emot avfallet som ska säkerställa att det blir hämtat av någon som har tillstånd att göra det. Varje kommun har en renhållningsordning som reglerar ytterligare detaljer kring avfallshanteringen. Vissa uppgifter ska lämnas för att ingå i kommunens avfallsplan.

Sjöfartsverket rekommenderar dessutom att alla båtar med toalett har möjlighet att förvara toalettavfall ombord. Avfallet ska då kunna sugtömmas genom ett standardiserat däcksbeklag eller genom att tanken är transportabel och töms i land.

Vem är ansvarig?

Den som tar ut hamnavgift eller motsvarande generell avgift ansvarar för att uppfylla kraven som rör mottagningen av avfall från fritidsbåtar. En fritidsbåtshamn som tar ut båtplatsavgift är således skyldig att ha de mottagningsanordningar som behövs. Om ingen avgift tas ut är det fastighetsägaren som ansvarar för att kraven är uppfyllda. Den fastighetsägare som upplåter mark till icke avgiftsbelagd hamnverksamhet har naturligtvis möjlighet att i kontraktet se till att den som använder marken åtar sig att uppfylla kraven på mottagning av avfall.

Att bedöma behovet av mottagning

Behovet av mottagning och insamling diskuteras med kommunen. Den slutliga bedömningen av behovet av mottagning ska redovisas i avfallshanteringsplanen.

Fritidsbåtshamnens beslut om man överhuvudtaget ska ta emot avfall och i så fall vilka sorter, ska baseras på en bedömning av behovet hos de båtar som normalt anlöper hamnen. I mindre klubbhamnar kan man ofta genom ordningsregler bestämma att medlemmarna själva tar hem vissa sorters avfall från sin egen båt. Hamnen kan skaffa sig underlag om behovet genom kontakter med klubbmedlemmar, båtlivets organisationer och företrädare för lokala intressen. Det är också viktigt att hamnen orienterar sig om vilka mottagningsmöjligheter som finns i närliggande hamnar för att kostnaderna ska kunna minskas genom samarbete och delade kostnader. Två eller flera hamnar kan komma överens om att gemensamt anordna mottagning av till exempel toalettavfall på ett ställe och hur detta ska finansieras.

Om det i hamnen finns välskötta landtoaletter minskar behovet av mottagning av toalettavfall från båttoaletter.

För att få en utgångspunkt för uppskattning av mängden avfall som behöver lämnas kan varje båt förutsättas medföra tre personer. En övernattningsbar båt kan anses ge upphov till en soppåse av normalstorlek per dygn. Hur många dagars avfall som i genomsnitt behöver lämnas per båtanlöp beror på de förutsättningar som råder i den aktuella hamnen.

Avfallshanteringsplan och uppgifter till avfallsplan

Hamnen är skyldig att upprätta en avfallshanteringsplan med innehåll enligt Sjöfartsverkets föreskrift och att lämna de uppgifter till kommunen som behövs för kommunens avfallsplan.

Avfallshanteringsplanen syftar till att säkerställa att hamnen har tillräcklig kapacitet för att på ett tillfredsställande och miljöanpassat sätt kunna ta emot avfall från de båtar som gästar eller hör hemma i hamnen. Frågor man måste ställa sig är vilken typ av avfall som det finns behov av att ta emot och i vilka mängder.

Avfallshanteringsplanen ska revideras när behovet av avfallslämning ändras eller med högst tre års mellanrum.

En blankett har gjorts för att underlätta sammanställningen av de aktuella uppgifterna. Den kan hämtas från www.sjofartsverket.se.

Avgiftsuttag

Hamnarna får täcka sina kostnader genom att ta ut avgift till exempel i form av båtplatsavgift eller gästhamnsavgift. Den avgift som tas ut från de båtar som utnyttjar fritidsbåtshamnen får varken bero på mängden eller på typen av det avfall som lämnas. Det finns dock inget som tvingar hamnen att ta ut avgift från gästande båtar.

Information och skyltning

Fritidsbåtshamnen är ansvarig för att informera båtägarna om sina mottagningsstationer. Det görs lämpligen genom tydlig skyltning i hamnen enligt nedanstående. Finns möjligheten att sprida information genom andra kontakter med båtägare, till exempel medlemsblad, bör den också användas.

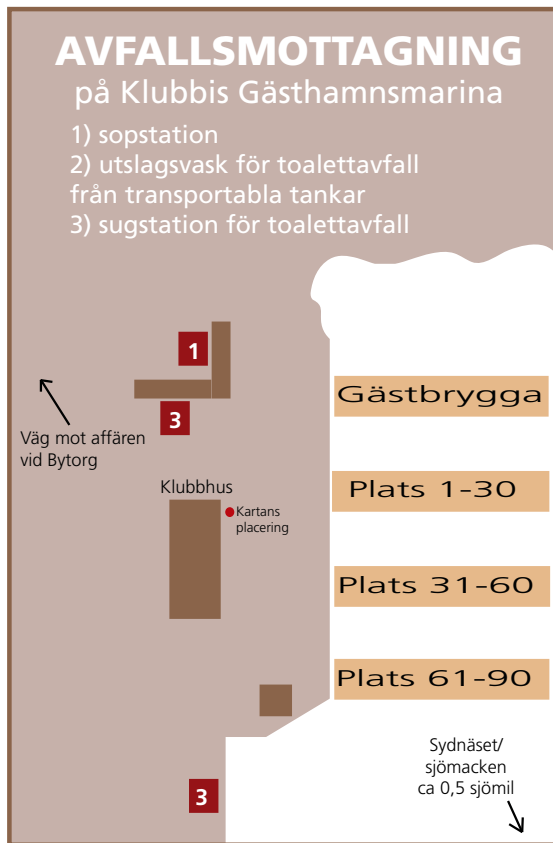
Hänvisning till mottagning på annan plats bör självfallet finnas i alla de hamnar som berörs av föreskriften. Det är också bra att följa samma principer vid de många sopmajor som står i naturhamnar trots att de formellt inte berörs av föreskriften.

För något avfallsslag kan särskilda anvisningar behövas för att avfallet ska kunna lämnas på rätt sätt. Om det finns begränsningar i öppettider eller krav på medverkan av personal från hamnen vid till exempel sugtömning, ska tydlig information om detta finnas på skyltar.

Symbolen för sugtömning i storlek minst 0,3 meter bör sitta synlig vid sugtömningsplatsen. Den finns att hämta från www.sjofartsverket.se.

Skyltens innehåll	Skyltens placering
<ul style="list-style-type: none"> Tydlig karta eller kartskiss över hamnen och mottagningsstationens placering 	<ul style="list-style-type: none"> Lämpliga anslagstavlor, hamnkantor eller dylikt. Om olika typer av avfall lämnas på olika platser inom hamnområdet bör kartskissen även sitta vid de olika mottagningsstationerna.
<ul style="list-style-type: none"> Vilka typer av avfall som kan tas emot. Information om vem som är praktiskt ansvarig för mottagningsstationen och den ansvariges telefonnummer. Hänvisning till närmaste plats där båtägaren själv kan lämna de avfallstyper och material som den aktuella mottagningsstationen inte tar emot. 	<ul style="list-style-type: none"> Både på lämpliga anslagstavlor, hamnkantor och dylikt samt vid själva mottagningsstationen/ mottagningsstationerna.
<ul style="list-style-type: none"> Vilken typ av avfall som kan lämnas i respektive behållare. 	<ul style="list-style-type: none"> På respektive behållare.

SOPSTATIONEN

Vid sopstationen kan följande typer av avfall tas emot:

- hushållssopor
- ✓ glas
- ✓ tidningar
- ✓ metall
- ✓ plast
- ✓ kartong
- ✓ toalettavfall

- mottages vid sugstationen på Storbryggan eller i utslagsvasken bakom toaletterna vid gästbryggan

Närmaste mottagning för övrigt avfall:

- ✓ aluminiumburkar/petflaskor
- affären vid Bytorg
- ✓ batterier
- affären vid Bytorg och sjömacken i Sydnäset
- ✓ farligt avfall
- (t ex olja, färg, lösningsmedel, glykol, blybatterier)
- sjömacken i Sydnäset

Ansvarig för avfallsmottagningen på Klubbis Gästhamnsmarina är Britta Andersson, telefon 079-101 11.

Exempel på information och skyltning

Avfallstyper och material som ska återvinnas

Det är viktigt att hålla kontakt med kommunen för att klara ut vad som är tvingande och ändamålsenliga förfaranden för respektive avfallslag och vilka sorteringsregler som gäller. Idéer om förbättrad avfallshantering kan göra att kommunen tillåter fritidsbåtshamnen att lösa avfallshanteringen på ett enklare och billigare sätt. Kommunen kan påverka de företag som sköter insamling av förpackningar med mera att placera ut behållare för återvinning av vissa typer av material och förpackningar i en fritidsbåtshamn.

Om kommunen har ett system där matavfall ska sorteras ut från övrigt avfall bör den mottagning som erbjuds i fritidsbåtshamnen även omfatta matavfall. Soptunnor för matavfall bör vara konstruerade så att fåglar och andra djur inte kan sprida ut avfallet.

Som minimum (när avfall över huvud taget tas emot) bör det finnas vanlig soptunna, det vill säga behållare avsedd för hushållsavfall fritt från farligt avfall samt behållare för metallförpackningar, för glasförpackningar och för småbatterier.

Toalettavfall

Transportabla toalettankar töms bäst i en utslagsvask. Hänvisning till toalett för tömning bör undvikas eftersom det är svårt att undvika spill vid tömningen. Avståndet som tanken behöver bäras bör hållas inom rimliga gränser.

En sugtömningsanläggning bör vara placerad så, eller ha sådant slangarrangemang, att båtarna kan köa på rimligt sätt

och så att sugning kan ske från minst två båtar i följd utan att den andra behöver förtöja om. Frågan om sugtömningsanläggningen ska vara självbetjänad eller bemannad har inget självklart svar. På vissa håll fungerar självbetjäningen. God service innebär att tömning ska kunna ske både tidiga morgnar och på kvällstid, vilket i en del fall bara kan åstadkommas med självbetjäning.

Slangen för sugtömning finns ibland i närheten av slangen för dricksvattenpåfyllning. Förvaringsplatser för de olika slangarna och anvisningarna för användning bör då vara sådana att mynningarna på dessa bägge slangar inte kommer i närheten av varandra.

Riskerna att sugmunstycket ansluts till fel däckbeslag på båten (bränslepåfyllning eller färskvattenpåfyllning) får anses vara båtägarens sak att hantera. Klart är i alla fall att hamnen behöver någon form av planering för hur man ska hantera situationen att bränsle kommit in i anläggningen.

En annan risk är att båtens hålltank har otillräcklig eller igenstätt avluftning. Avluftningen blir lätt igenstätt om tanken fylls så mycket att innehållet stiger upp till avluftsöppningen. Detta kan resultera i ett undertryck som blir så stort att tanken skrynklas ihop eller skadas på annat sätt. Varningsinformation kan behövas om detta.

Om båtens toalettssystem är utfört enligt ISO 8099 och sköts på rätt sätt har det förutsättning att klara förekommande undertryck. Standarden är obligatorisk från 1 januari 2006 för nya båtar. Sjöfartsverket rekommenderar att toalettssystemen i

övriga fritidsbåtar åtgärdas så att de uppfyller samma standard.

I en del båtar – framför allt de med transportabla toaletter/tankar – används saneringsmedel i toaletten. Även om saneringsmedlen har begränsad giftverkan kan avfallet störa eller slå ut biologiska processer i mindre avloppsreningsverk eller komposter. Informationen om mottagning kan i vissa fall behöva innehålla restriktioner mot tömning av sådant toalettavfall. I dessa fall ska hänvisning finnas till annan plats där sådant toalettavfall tas emot.

Behovet av mottagning av toalettavfall

Av de båtar som utnyttjar hamnen kan en del antas ha transportabel tank och en del fast tank.

Installationer med fast tank saknar i många fall möjlighet till sugtömning. Under de närmsta åren väntas det dock bli vanligare med däcksbleslag för sugtömning.

Av flera skäl kan det vara lämpligt att toalettavfall kan tas emot på platser där annan service tillhandahålls, exempelvis båtmackar, mataffärer och gästhamnar.

Att bygga mottagningsanläggning

Tidiga kontakter med kommunen rekommenderas för att finna goda lösningar.

En sugtömningsanläggning är enklast att bygga på plats där det finns el och kommunalt eller liknande avloppsnät i närheten.

Det är viktigt att båtanvändarna får kännedom om var nya anläggningar byggs. Den som har en ny anläggning bör rapportera till Gästhamnsguiden och liknande publikationer.

Den vanligaste tekniken bygger på en impellerpump (roterande hjul med gummivingar) driven av en trefas elmotor. Det förekommer även membranpumpar. De handdrivna pumparna är normalt av den senare typen. I bägge fallen går toalettavfallet igenom pumpen.

Om man vill undvika att avfallet går igenom pumpen behövs en vacuumtank och luftpump, det vill säga samma princip som används i slamsugningsbilar.

Leverantörerna kan föreslå kompletta anläggningar. Det finns två, tre leverantörer i Sverige och någon ytterligare i Danmark och Finland.

Kostnaderna för att bygga en sugtömningsanläggning kan variera inom vida gränser. Den anläggning som Sjöfartsverket byggde år 2000 i sin fritidsbåtshamn i Höllviken kostade ca 75.000 kr.

Förutsättningarna på den platsen var att avloppsnät och el fanns i omedelbar närhet. För en plats där el och avloppsnät inte finns i närheten kan en handpump och en tank vara en möjlig lösning.

Tanken får då tömmas med hjälp av slamsugningsbil eller –båt. Materialkostnaden för en sådan lösning kan ofta hållas i storleksordningen 20.000 kr.

Farligt avfall

Huvudregeln är att det i hamnen mottagna farliga avfallet ska tas om hand av transportör med transporttillstånd.

Små båtklubbar där endast klubbmedlemmarna får och kan lämna sitt farliga avfall omfattas inte av de krav som annars gäller vid mellanlagring.

En yrkesmässigt driven hamn behöver komma överens med kommunen om hur farligt avfall ska hanteras när det tagits emot.

Farligt avfall tas emot i en miljöstation. Hur en sådan ska vara beskaffad beskrivs i avsnittet ”Att bygga en miljöstation”.

Att bygga miljöstation

När en miljöstation planeras ska samråd ske med kommunens miljöförvaltning.

Skydd mot att regn hamnar i avfallsbehållarna och åtgärder mot att eventuellt spill kommer ut i marken är viktiga byggnadstekniska förutsättningar för en god funktion. Praktiskt innebär detta att man gjuter en betongplatta med förhöjda kanter eller med fall mot mitten. Hela anläggningen ska ha ett tak.

De sorter av farligt avfall som kan vara aktuella att ta emot är t ex de som nämns i begreppsförklaringen till farligt avfall. Därutöver bör normalt finnas möjlighet att lämna ”annat farligt avfall” eller en hänvisning till plats där det kan lämnas.

Om det finns behållare där det är risk att eldfarliga vätskor kommer att hållas i, bör den vara utformad så att risken för statisk uppladdning är minimerad.

Även avfall som inte är farligt bör kunna lämnas vid miljöstationen. Detta gäller dock inte toalettavfall.

Säker sjöfart för människa och miljö

www.sjofartsverket.se

Här återges föreskriftstexten så som den publicerades 2001.
Gällande föreskrift finns att hämta på www.sjofartsverket.se.

SJÖFS 2001:13

Sjöfartsverkets föreskrifter om mottagning av avfall från fritidsbåtar;

beslutade den 26 juni 2001.

Sjöfartsverket föreskriver¹ med stöd av 1 kap. 2 §, 3 kap. 11 och 13 §§ samt 9 kap. 1 § förordningen (1980:789) om åtgärder mot förorening från fartyg följande.²

1 kap. Inledande bestämmelser

Tillämpning

1 § Dessa föreskrifter äger tillämpning på svenska fritidsbåtshamnar.

Definitioner

2 § I dessa föreskrifter används beteckningar som har följande betydelser.

Avfall – avfall som uppstår under användandet av fritidsbåt såsom hushållsavfall, toalettavfall, olja och annat farligt avfall.

Fritidsbåt – ett fartyg, oavsett typ och framdrivnings sätt, som används för sport- eller fritidsändamål.

Fritidsbåtshamn – en plats eller geografiskt område som inrättats för att ge service till fritidsbåtar, dock inte små bryggor och enkla förtöjningsplatser.

Mottagningsanordning – en fast, flytande eller rörlig anordning som är avsedd för omhändertagande av avfall.

2 kap. Mottagningsanordningar

1 § Mottagningsanordningar för avfall skall finnas i fritidsbåtshamnar för att tillgodose behovet av avfallslämning från de fritidsbåtar som normalt anlöper hamnen.

2 § Enligt 3 kap. 5 § förordningen (1980:789) om åtgärder mot förorening från fartyg är den som tar ut hamnavgift eller motsvarande generell avgift ansvarig för att mottagningsanordningar finns tillgängliga och uppfyller de krav som ställs, i övriga hamnar ansvarar fastighetsägaren för detta.

3 § Mottagningsanordningar i fritidsbåtshamnen skall finnas på en för fritidsbåtarna ändamålsenlig plats.

Gemensamma mottagningsanordningar för fritidsbåtshamnar

4 § Två eller fler fritidsbåtshamnar får ha gemensamma mottagningsanordningar om det inte orsakar olägenheter för de fritidsbåtar som har behov av att lämna avfall till dessa hamnar.

De gemensamma mottagningsanordningarna skall ha tillräcklig kapacitet för att motsvara behovet hos dem som nyttjar fritidsbåtshamnarna. I de fall två eller fler fritidsbåtshamnar har gemensamma mottagningsanordningar skall detta anges i respektive hamns avfallshanteringsplan.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester (EGT L 332, 28.12.2000, s. 81, Celex 32000L0059).

² Genom föreskrifterna införlivas den s.k. Östersjöstrategin antagen av Helsingforskommissionen genom HELCOM rekommendationer 17/11 från år 1996 och 19/7-14 från år 1998.

3 kap. Mottagning av avfall från fritidsbåtar

1 § En fritidsbåtshamn skall ta emot sådant avfall från fritidsbåt som hamnen har inrättat mottagningsanordning för.

2 § Bestämmelser om förbud att ta ut särskild avgift för mottagning och hantering av avfall och om rätt att ta ut en generell avgift finns i lagen (1980:424) om åtgärder mot förorening från fartyg och i förordningen (1980:789) om åtgärder mot förorening från fartyg.

3 § Mottagning av avfall från en fritidsbåt skall genomföras på ett ändamålsenligt sätt.

4 kap. Avfallshanteringsplan

1 § En fritidsbåtshamn skall ha en avfallshanteringsplan.

2 § Avfallshanteringsplanen får utarbetas på regional nivå under förutsättning att behovet av och tillgången på mottagningsanordningar specificeras för varje enskild fritidsbåtshamn.

3 § Bestämmelser om krav på samråd med kommunen vid upprättande av avfallshanteringsplanen finns i 3 kap. 13 § förordningen (1980:789) om åtgärder mot förorening från fartyg. Samråd skall vid behov ske med andra berörda parter.

4 § En fritidsbåtshamn skall utse en person för det praktiska genomförandet av avfallshanteringsplanen.

Avfallshanteringsplanens innehåll

5 § Avfallshanteringsplanen för fritidsbåtshamn skall innehålla följande uppgifter:

1. Fritidsbåtshamnens namn och adress samt vem som är utsedd enligt 4 § att genomföra avfallshanteringsplanen.
2. Antal fritidsbåtar som är hemmahörande i hamnen och uppskattat antal fritidsbåtar som kommer att gästa hamnen per år.
3. Uppskattning av den mängd och slag av avfall som kommer att tas emot per år från de fritidsbåtar som använder hamnen och underlaget för uppskattningen. Hänsyn skall tas till framtida förändringar av mängd och typ av avfall som kommer att tas emot.
4. Beskrivning av mottagningsanordningarna, vilket slag av avfall de är avsedda för och hur stor kapacitet de har.
5. En karta eller skiss som visar var mottagningsanordningarna för de respektive avfallsslagen är belägna i fritidsbåtshamnen.
6. Vilken kommun eller vilket företag som tar emot eller transporterar bort avfallet.
7. Hur fritidsbåtshamnens nyttjare underrättas om hamnens mottagningsanordningar och hur fortlöpande samråd sker med fritidsbåtshamnens nyttjare och andra berörda parter.
8. Vilka åtgärder som har vidtagits för att förenkla avfallslämningen från de fritidsbåtar som anlöper fritidsbåtshamnen.

Revidering av avfallshanteringsplanen

6 § Avfallshanteringsplanen skall revideras med högst 3 års mellanrum eller så snart fritidsbåtarnas behov av att lämna avfall till fritidsbåtshamnen väsentligen förändras.

5 kap. Information om fritidsbåtshamnens mottagningsanordningar

1 § Fritidsbåtshamnen skall informera de som nyttjar hamnen om mottagningsanordningarna för avfall och hur mottagningen sker. Informationen skall innehålla följande:

1. Karta eller skiss som visar var mottagningsanordningar för de respektive avfallsslagen är belägna i fritidsbåtshamnen.
2. Förteckning över de avfallslag som normalt omhändertas i fritidsbåtshamnen.
3. Beskrivning av avlämningsförfarandet för avfall.
4. Vem som kan kontaktas för mer information om avfallsmottagningen i fritidsbåtshamnen.

Denna författning träder i kraft den 1 oktober 2002.

JAN-OLOF SELÉN

Johan Franson
(Sjöfartsinspektionen)

Utgivare: Gunilla Blomquist, Sjöfartsverket, Norrköping ISSN 0347-531X